

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobkyně: **J. N.,**
bytem X

zastoupena advokátem Mgr. Lukášem Matějkou,
sídlem Pivovarská 15, 261 01 Příbram,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 6. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 6. 2022, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 5 173 Kč k rukám jejího zástupce Mgr. Lukáše Matějky, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty její námitky a potvrzeno předchozí rozhodnutí žalované ze dne 1. 2. 2022, č. j. X (dále jen „prvostupňové

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Příbram (dále jen „OSSZ“) ze dne 15. 1. 2022 žalobkyně nebyla invalidní.

2. Žalobkyně v žalobě nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu. Dle žalobkyně její zdravotní stav odpovídá invaliditě. Souhlasí s tím, že jejím nejzávažnějším zdravotním postižením je postižení v oblasti ortopedické a neurologické. Dlouhodobě trpí obtížemi s pravým ramenem a byla opakovaně operována. Potýká se s brněním pravé horní končetiny. Došlo u ní k zásadnímu poklesu síly v pravé ruce. Není proto schopna práce s břemeny, ve vynucených polohách ani v nepříznivých klimatických podmínkách. Má za to, že její zdravotní postižení nelze hodnotit pouze jako lehké omezení hybnosti kloubu dle kapitoly XV oddílu B položky 3 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Domnívá se, že její zdravotní postižení odpovídá přinejmenším položce 3 písm. b) oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (*středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů*), spíše však položce 3 písm. c) oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (*ztuhnutí lokte nebo ramene s přihlédnutím k postavení, některé denní aktivity omezeny*). Zdůrazňuje, že hybnost pravé horní končetiny je omezena, nemá v ruce sílu a je zásadně limitována její schopnost nakládání s předměty. Manipulace a přenášení těžkých předmětů jsou vyloučeny. Trpí bolestmi, které ji v noci budí ze spaní, a je zásadně omezena v denních aktivitách. Navíc trpí řadou dalších nezanedbatelných zdravotních obtíží. Prožítala dlouhodobé záněty v malé pánvi, byla v této souvislosti operována a potýká se s bolestmi a obtížemi s inkontinencí. Trpí také žilními problémy dolních končetin. Byla nucena se podrobit opakovaným operacím pro venektazii. Dále má dýchací obtíže. Opakovaně prožítala onemocnění covid-19 s těžkým průběhem, jehož následky u ní přetrvávají. V důsledku celkově špatného zdravotního stavu se potýká i s psychickými obtížemi, je v odborné péči a léčena antidepresivy. Poukazuje na to, že v rámci posouzení zdravotního stavu posudkovými lékaři byla procentní míra poklesu pracovní schopnosti navýšena dle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. o 10 procentních bodů. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávného zjištěného skutkového stavu.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou, a proto je při svém rozhodování vázána posudky posudkových lékařů. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě odborného posudku ze dne 26. 5. 2022 vypracovaného v řízení o námitkách. Dle posudku posudkové lékařky žalované je na základě doložených lékařských zpráv zřejmé, že žalobkyně má obtíže s pravým ramenem po starším úrazu, dominuje bolest a omezení hybnosti nad horizontálu a není schopna zdvihání předmětů na úroveň ramene. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 10 % dle kapitoly XV oddílu B položky 3 písm. a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a byla dále navýšena o deset procentních bodů pro profesi dle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Postižení by bylo možné hodnotit i dle položky 3 písm. b) s mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 %. Výsledek posouzení by však byl stejný. Kritéria položky 3 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity žalobkyně nesplňuje. Dle názoru žalované posudek vypracovaný v řízení o námitkách splňuje kritéria úplnosti, správnosti a přesvědčivosti. S ohledem na nesouhlas žalobkyně

s posouzením zdravotního stavu žalovaná navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).

4. Při jednání soudu dne 13. 2. 2023 žalobkyně setrvala na svém procesním stanovisku. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
5. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
6. Ze správního spisu plyne, že na základě žádostí žalobkyně byla OSSZ Ústí nad Labem žalobkyni opakovaně postupně prodlužována podpůrná doba a výplata nemocenského od 12. 6. 2021 do 31. 1. 2022. Dne 2. 12. 2021 byla s žalobkyní na OSSZ sepsána žádost o přiznání invalidního důchodu od skončení výplaty dávek nemocenského pojištění. Dne 15. 1. 2022 byl její zdravotní stav posouzen posudkovou lékařkou OSSZ. Posudková lékařka dospěla k závěru, že se v případě žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je funkční postižení hybnosti ramenního kloubu po úrazu staršího data dle kapitoly XV oddílu B položky 3 písm. a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila ve výši 10 % a dále ji navýšila dle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu na 20 %. Žalobkyně tedy nebyla shledána invalidní. Žalovaná na základě tohoto posudku žádost žalobkyně prvostupňovým rozhodnutím zamítla. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. V námitkovém řízení byl dne 26. 5. 2022 zdravotní stav žalobkyně posouzen posudkovou lékařkou žalované. Posudková lékařka žalované posoudila zdravotní stav žalobkyně též na základě nově doložených lékařských zpráv, včetně zprávy z RTG vyšetření páteře ze dne 17. 3. 2022, zprávy z neurologie ze dne 5. 4. 2022 a zprávy z ortopedie ze dne 12. 4. 2022. Shodně jako posudková lékařka OSSZ dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je funkční postižení hybnosti ramenního kloubu po úrazu staršího data dle kapitoly XV oddílu B položky 3 písm. a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Konstatovala, že žalobkyně má podle aktuálního nálezu obtíže s pravým ramenem po starším úrazu, dominuje bolest, omezení hybnosti nad horizontálu, není schopna zdvihání předmětů na úroveň ramene. Posudková lékařka žalované stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 10 % a dále ji navýšila s ohledem na profesi doručovatelky o 10 procentních bodů dle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková lékařka žalované připustila, že by bylo možné rozhodující zdravotní postižení hodnotit i dle položky 3 písm. b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. V takovém případě by byl pokles pracovní schopnosti stanoven ve výši 20 %. Výsledek posouzení by tedy byl stejný. Pokud by měla být uznána invalidita, muselo by být zdravotní postižení žalobkyně hodnoceno dle položky 3 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a zvolena horní hranice rozpětí pro tuto položku. V objektivním nálezu by mělo být konstatováno, že se jedná o funkčně významné postižení ztuhnutím lokte nebo ramene. Tato kritéria však žalobkyně nesplňuje, a proto její zdravotní postižení nelze hodnotit podle této položky. Žalovaná na podkladě tohoto posudku napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

7. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.
8. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
9. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou, a soud si tedy o ní nemůže učinit úsudek sám a zdravotní stav samostatně nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. Tento posudek soud hodnotí podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).
10. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
11. Soud při posouzení věci vyšel z posudku posudkové komise ze dne 16. 1. 2023, který si dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyžádal za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně.

12. Posudková komise při posouzení zdravotního stavu žalobkyně vycházela ze spisové dokumentace, jejíž součástí jsou i zprávy odborných lékařů MUDr. J. K., Ph.D., ze dne 12. 4. 2022, MUDr. J. F. ze dne 5. 4. 2022 a nález z RTG vyšetření páteře ze dne 17. 3. 2022, na které žalobkyně poukázala v žalobě. Dále vycházela z vyžádané zdravotní dokumentace ošetřující praktické lékařky MUDr. M. M. i z nově doložených nálezů odborných lékařů, zejména ortopedických nálezů MUDr. S. ze dne 31. 10. 2022 a ze dne 2. 1. 2023, MRI vyšetření ze dne 21. 12. 2022, urologického nálezu MUDr. Š. ze dne 3. 10. 2022, urologického vyšetření MUDr. T. H. ze dne 25. 11. 2022, zpráv z gynekologie ze dne 14. 12. 2022 a ze dne 19. 12. 2022, vyšetření z plicní ambulance ze dne 23. 5. 2022 a psychiatrického vyšetření MUDr. Ř. ze dne 6. 10. 2022. Posudková komise vycházela též z vlastního vyšetření žalobkyně při jednání posudkové komise přisedícím lékařem z oboru ortopedie, revmatologie a rehabilitačního lékařství MUDr. M. K. Při vyšetření v komisi byla abdukce v pravém ramenním kloubu možná do 60°. Bylo konstatováno výrazné omezení rotací, blokáda akromioklavikulárního (AC) kloubu, široká macerující pooperační jizva v oblasti kloubu po operaci v roce 2021, blokáda 1. žebra vpravo, hypotrofie supra a infraspinatu (nadhřebenového a podhřebenového svalu) a hypotrofie trapézu. Při neurologickém vyšetření bylo zjištěno podezření na parézu subskapulárního nervu, kterou je nutno potvrdit EMG vyšetřením. Posudková komise zrekapitulovala podstatné nálezy odborných lékařů, z nichž při svém posouzení vycházela. Vzala v úvahu, že žalobkyně je absolventkou soukromé střední školy a učebního oboru technickoadministrativního typu, kdy pracovala bez využití této kvalifikace ve vícero profesích, naposledy pracovala sedm let jako poštovní doručovatelka. Poté, kdy jí byly opakovaně prodlouženy dávky nemocenského v letech 2021 a 2022 pro ortopedické a gynekologické onemocnění, s ní zaměstnavatel rozvázal pracovní poměr ze zdravotních důvodů dne 28. 6. 2022, neboť dle vyjádření ošetřujícího lékaře nebude ani výhledově pro poruchu hybnosti pravé paže schopna zastávat stávající zaměstnání poštovní doručovatelky. Posudková komise konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo funkční postižení hybnosti ramenního kloubu dominantní pravé horní končetiny po operativně řešeném úrazu při autohavárii v roce 1998. Popsala, že po tříštivé otevřené zlomenině klíční kosti byla provedena Stewartova operace. Po úrazu vznikla artróza akromioklavikulárního skloubení (kloubní spoj mezi výběžkem lopatky a klíční kostí) a impingement syndrom. Žalobkyně byla opakovaně, celkem osmkrát, operována, naposledy v roce 2021, kdy byla provedena reinzerce šlach rotátorů manžety. Dle posledního vyšetření ortopeda a shodně i ortopeda, který vyšetřil žalobkyni v komisi, jde i po poslední operaci o trvající bolestivý stav tlumený pravidelně podávanými analgetiky. Bolest se lokalizuje do oblasti operovaného ramenního kloubu a zesiluje při rotacích a abdukci pravé paže, která je možná nanejvýš do 60°, což vzhledem k tomu, že se jedná o dominující končetinu, limituje i běžné každodenní činnosti. Akromioklavikulární skloubení je zablokováno, přičemž byl zjištěn i blok 1. žebra vpravo jako následek téhož úrazu, kdy došlo i ke zlomenině žeber. Zřetelné je již vychudnutí okolních svalů (svalu supra i infraspinálního a svalu trapézového). Bolestivá je pooperační macerující keloidní jizva. Vzhledem ke klinickému nálezu a výsledku MRI vyšetření, kde je impingement syndrom dáván takřka výlučně do souvislosti s defigurovaným klíčkem po těžkém úrazu, kdy jinak nebyla prokázána výraznější patologie, vyplývají potíže z komplexní poruchy funkce pažního pletence vpravo, která vyvolává podezření na lézi některého z periferních nervů pletence, nejspíše

subskapulárního nervu. Vedlejší příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronická bronchitida s torpidním kašlem, jen částečně reagující na zavedenou léčbu, ale s pouze lehkou poruchou respiračních funkcí při spirometrickém vyšetření, a difuzní vertebrogenní algický syndrom s bolestmi především krční páteře. Dále žalobkyně trpí potížemi typu chronické pánevní bolesti a úniky moči, které vznikly po gynekologické operaci v roce 2021, kdy byla laparoskopicky provedena oboustranná adnexektomie zánětlivého tumoru adnex, aktuálně byla urologem konstatována inkontinence moči II. stupně. Žalobkyně je rovněž v péči psychiatra pro rekurentní depresivní poruchu. Posudková komise určila rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (*funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích*) oddílu B (*postižení končetin*) položce 3 (*ztuhnutí nebo omezení pohybu v ramenním kloubu, loketním kloubu/kloubech*) písm. b) (*středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů, omezení funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů*) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25 %. S odkazem na zjištěné postižení hybnosti ramenního kloubu po úrazu a následných osmi operacích pro impingement syndrom posudková komise hodnotila omezení kloubu oproti předchozím posouzením nikoliv jako lehké, ale jako středně těžké. Konstatovala, že zdravotní postižení významně omezuje funkci dominantní pravé horní končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů. Vzhledem k závažnosti vlivu dalších výše popsaných zdravotních postižení posudková komise dále navýšila procentní míru poklesu pracovní schopnosti dle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 procentních bodů. Z výše uvedených důvodů posudková komise dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně dosahovala 35 %, a šlo tedy o invaliditu prvního stupně. Datum vzniku invalidity stanovila datem ortopedického vyšetření dne 18. 1. 2022. Negativní pracovní rekomandace dle posudkové komise spočívá v nedoporučení práce spojené s manipulací s předměty nad 10 kg, práce s potřebou zvedat horní končetiny nad horizontálu a práce nevhodné pro vertebropata, s vyloučením stresujících podmínek včetně práce ve směnném provozu pro doprovodné psychické postižení.

13. Soud považuje posouzení posudkové komise, podle něž zdravotní stav žalobkyně odpovídal ke dni vydání napadeného rozhodnutí invaliditě prvního stupně, za úplné a přesvědčivé. Posudková komise při vypracování posudku vycházela ze vší dostupné zdravotní dokumentace i z vlastního vyšetření odborným lékařem z oboru ortopedie a rehabilitačního lékařství a komplexně zhodnotila zdravotní stav žalobkyně vzhledem ke všem tvrzeným obtížím. Dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou určila shodně jako lékařky posudkové služby funkční postižení hybnosti pravého ramenního kloubu po operativně řešeném úrazu staršího data. Náležitě odůvodnila, proč zdravotní postižení podřadila pod položku 3 písm. b) oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Vzala v úvahu, že se jedná o omezení dominantní pravé horní končetiny. V souladu s vyhláškou o posuzování invalidity zohlednila rozsah omezení pohybu (možnost abdukce nejvýše do 60° a omezením rotací) i omezení manipulace a přenášení předmětů s ohledem na bolestivý stav trvající i po osmi operacích a blokádu akromioklavikulárního skloubení a 1. žebra vpravo. Na základě podrobného popisu zdravotního postižení, který logicky navazuje na rekapitulované lékařské nálezy a výsledky vyšetření odborným lékařem při jednání posudkové komise, posudková komise vysvětlila, že zdravotní postižení významně omezuje funkci dominantní pravé horní končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých

předmětů, a proto je nebylo možné hodnotit pouze jako lehké omezení hybnosti dle položky 3 písm. a) oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pokles pracovní schopnosti v rozsahu 25 % odpovídá procentní míře poklesu pracovní schopnosti stanovené v příloze vyhlášky o posuzování invalidity pro danou položku. Posudková komise též odůvodnila navýšení míry poklesu pracovní schopnosti dle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o maximálně možných 10 procentních bodů, tedy na celkových 35 %, a to vzhledem k působení dalších zdravotních postižení (mj. chronické bronchitidy s torpidním kašlem, difuzního vertebrogenního algického syndromu, inkontinence moči II. stupně a rekurentní depresivní poruchy), která též negativně ovlivňují pracovní rekomandaci. Soud dospěl k závěru, že posudek posudkové komise splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti, jak byly výše vymezeny. Ani účastníci řízení proti posudku posudkové komise nevznegli žádné námitky, jimiž by závěry posudku posudkové komise zpochybnili.

14. Soud na základě provedení dokazování tedy dospěl k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila v době vydání napadeného rozhodnutí 35 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná vycházela při svém rozhodování z nesprávně zjištěného skutkového stavu, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila pouhých 20 %, a napadené rozhodnutí je tedy nezákonné.
15. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Mezi podklady pro nové rozhodnutí zahrne též posudek posudkové komise ze dne 16. 1. 2023 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
16. Soud neprovedl důkazy označené žalobkyní v žalobě a v podání ze dne 16. 10. 2022, neboť skutkový stav byl pro účely rozhodnutí soudu dostatečně zjištěn posudkem posudkové komise v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., přičemž zástupce žalobkyně po provedení dokazování tímto posudkem na provedení označených důkazů netrval. Soud připomíná, že napadené a prvostupňové rozhodnutí, posudky posudkových lékařů i odborné lékařské zprávy připojené k žalobě jsou součástí správního spisu, z něhož soud vycházel a jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Pokud jde o lékařské zprávy, soud též připomíná, že není způsobilý je po odborné stránce sám hodnotit. Odborné zprávy lékařů specialistů nemohou představovat přímý podklad rozhodnutí o dávce, ale slouží jako podklad pro posouzení poklesu pracovní schopnosti pro posudkové orgány. Pouze lékař se specializací na posudkové lékařství disponuje odbornou kompetencí ke stanovení dominantního zdravotního postižení a míry poklesu pracovní schopnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014, č. j. 4 Ads 169/2014-27). Posudková komise měla odborné lékařské zprávy i zdravotní dokumentaci praktické lékařky k dispozici a při posouzení zdravotního stavu žalobkyně z nich vycházela.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla v řízení úspěšná, a má proto právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů na právní zastoupení. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupce žalobkyně provedl v souvislosti s tímto řízením tři úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu, a to převzetí a přípravu zastoupení, sepsání žaloby a účast při jednání před soudem. Odměna za jeden úkon právní služby činí 1 000 Kč [§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3 advokátního tarifu; viz též usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2020, č. j. 6 Ads 209/2019-62], výše odměny tak činí celkem 3 000 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci žalobkyně rovněž náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkem tedy 900 Kč. K tomu přistupuje náhrada cestovného dle § 13 odst. 5 advokátního tarifu ve výši 873 Kč za cestu k jednání soudu na trase Příbram – Praha a zpět v celkové délce 120 km osobním automobilem registrační značky 6AK5906 o kombinované spotřebě 4,7 l/100 km při ceně motorové nafty 44,10 Kč za 1 litr dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 467/2022 Sb. a sazbě základní náhrady 5,20 Kč za 1 km dle § 1 písm. b) vyhlášky č. 467/2022 Sb., a dále náhrada za čas strávený cestou za čtyři započaté půlhodiny ve výši celkem 400 Kč podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu. Náklady žalobkyně tak činí celkem 5 173 Kč. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.), a to k rukám jejího zástupce dle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 13. února 2023

Mgr. Lenka Oulíková, v.r.
soudkyně